

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους Υπουργούς:

-Εθνικής Άμυνας, κ.Ν.Παναγιωτόπουλο

-Οικονομικών,κ.Χ.Σταϊκούρα,

-Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, κ.Ι.Πλακιωτάκη

-Δικαιοσύνης, κ.Κ.Τσιάρα

Θέμα: Φωτογραφική Διάταξη για Στρατιωτικούς Δικαστές

Κύριοι Υπουργοί,

Θεωρούμε ότι η «νομοθετική πρωτοβουλία» του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας που εμφανίζεται στο δημοσίευμα του GR Times της 22-9-2020/16:30', εκδηλώθηκε, μόνο και μόνο για τη «**φωτογραφική**» διάταξη του **άρθρου 363 του Ν.4700/2020** (την οποία εμείς αρνηθήκαμε να ψηφίσουμε, βλέπε σχετικά Πρακτικά της Βουλής), αν και συγχρόνως και παράλληλα εκκρεμούν πληθώρα και άλλων θεμάτων που αφορούν στη στρατιωτική δικαιοσύνη και μάλιστα μετά την πρόσφατη αναθεώρηση του άρθρου 96 παρ.5 του Συντάγματος, τα οποία απαιτούν ανάλογη ρύθμιση. Πιστεύουμε ότι θα πρέπει να αντιμετωπιστούν όχι ένα-ένα, αλλά ως σύνολο πλέον αποκλειστικά με εκτελεστικό νόμο, ο οποίος και θα ορίσει κάθε τι σχετικό με την εφαρμογή του Συντάγματος και το χρόνο ισχύος του, καθόσον δεν είναι ενδεδειγμένος ο οποιοσδήποτε παρόμοιος τρόπος -που θα μπορούσε να επιχειρηθεί- μεταβολής, αντικατάστασης, κατάργησης κλπ διαφόρων διατάξεων που διέπουν τη λειτουργία της στρατιωτικής δικαιοσύνης και που έχουν εμφανίσει σημεία θεσμικής κόπωσης ή που έχουν πια διαπιστωθεί κοινώς παραδεδεγμένες ατέλειές τους. Δεν μπορεί να επιχειρούνται αλλαγές με έναν, πέρα για πέρα, ανορθόδοξο τρόπο, που θα έχει ως αποτέλεσμα να δημιουργηθεί υπηρεσιακό καθεστώς παντελώς ασυμβίβαστο με το επιβαλλόμενο από το Σύνταγμα και τις διεθνείς συμβάσεις, αφού εδώ εμπλέκονται και έχουν σοβαρό λόγο, εκτός από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και άλλα υπουργεία, όπως το Υπουργείο Δικαιοσύνης, το Υπουργείο Οικονομικών, το Υπουργείο Εσωτερικών, το Υπουργείο Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, τα οποία έχουν με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, αρμοδιότητα σε σωρεία μεταβολών ή όσων άλλων μέλλει να αλλάξουν. Η σύσταση Ειδικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής είναι αναπόφευκτη, αφού μόνο τέτοια επιτροπή θα μπορούσε να αντιμετωπίσει τέτοια προβλήματα στο σύνολό τους και να δώσει ανάλογες λύσεις, γιατί, τελικά, η νομοθεσία που επιχειρήσατε με αυτόν τον τρόπο να αλλάξετε εντελώς πρόχειρα, αποσπασματικά και επιλεκτικά, προέρχεται από τέτοια ανάλογη Επιτροπή που κατά το παρελθόν λειτούργησε άψογα. Με άλλα λόγια, δεν μπορεί ένας

νόμος με την μορφή **Κώδικα**, να αλλάζει με τέτοια προχειρότητα! Μπορεί να αλλάξει μόνο με τον ίδιο τρόπο που δημιουργήθηκε!

Έτσι λοιπόν, με το εν λόγω άρθρο 363 του Ν.4700/2020 «*Ενιαίο κείμενο Δικονομίας για το Ελεγκτικό Συνέδριο, ολοκληρωμένο νομοθετικό πλαίσιο για τον προσυμβατικό έλεγχο, τροποποιήσεις στον Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, διατάξεις για την αποτελεσματική απονομή της δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις*» (ΦΕΚ Α' 127/29-6-2020), αναστέλλεται απαράδεκτα και με ασυγχώρητη βιασύνη η εφαρμογή του άρθρου 63 του Κώδικα Δικαστικού Σώματος των Ενόπλων Δυνάμεων για να **προλάβετε** (γιατί άραγε;) την αποχώρηση των στρατιωτικών δικαστών που αναμενόταν να γίνει, όπως γίνεται εδώ και 25 χρόνια, την επόμενη ακριβώς ημερομηνία, την 30^η Ιουνίου που ο στρατιωτικός δικαστής συμπληρώνει ανάλογα το 60^ο ή το 62^ο έτος της ηλικίας του. Η ταχύτητα της πορείας του «εγχειρήματος» φαίνεται καθαρά σε αυτήν την επιγραμματική διατύπωση: α. 17-6-2020 κατάθεση του νομοσχεδίου, β. επεξεργασία του από την Μόνιμη Επιτροπή Δικαιοσύνης της Βουλής, γ. 28-6-2020 ψήφισή του από την Ολομέλεια και στη συνέχεια δ. την επομένη 29-6-2020 δημοσίευση σε ΦΕΚ πριν την 30-6-2020!). Και όλα αυτά υπόψη βέβαια, ότι **επιχειρήσατε** εσπευσμένα εκ του πονηρού (και καταφέρατε τελικά) να **περάσετε** την εν λόγω "φωτογραφική" διάταξη μέσα από νομοσχέδιο άλλου Υπουργείου, του Υπουργείου Δικαιοσύνης και με τίτλο νόμου που δεν φαίνεται από πουθενά ότι περιέχεται και διάταξη που αφορά στη στρατιωτική δικαιοσύνη, ενώ τελικά, το περιεχόμενο της διάταξης δεν προδίδει τίποτα πως διαπραγματεύεται όριο ηλικίας συνταξιοδότησης! Με αυτό τον τρόπο αποτρέπεται συγκεκριμένα η συνταξιοδότηση δύο μόνο δικαστών, ενός Αναθεωρητή Γ' που γεννήθηκε το 1958 και ενός Στρατιωτικού Δικαστή Α' που γεννήθηκε το 1960, λόγω συμπλήρωσης του ορίου ηλικίας τους την 30-6-2020 και εξασφαλίζεται συγχρόνως η επιθυμητή παραμονή τους (γιατί άραγε;) στην ενεργό υπηρεσία! Συνέπεια αυτής της καθόλα απαράδεκτης ρύθμισης που δεν έχει θέση στο νομικό μας πολιτισμό, είναι η απαγόρευση προαγωγής άλλων 7 ή 8 νεότερων που ακολουθούν βάσει της επετηρίδας, στους επόμενους κατώτερους βαθμούς, καθόσον δεν υπάρχουν πλέον θέσεις κενές, ενώ επιβαρύνεται ο προϋπολογισμός, αφού η επιπλέον παραμονή τους στην ενεργό υπηρεσία δεν προβλεπόταν από αυτόν (τον κρατικό προϋπολογισμό) με τη συνέχιση καταβολής εν ενεργεία αποδοχών (αντί σύνταξης) σε αυτούς ως δικαιούχους που εμπίπτουν στη ρύθμιση. Και, εφόσον ανεστάλη αυτή η διάταξη φέτος και για έναν χρόνο, είναι πολύ πιθανόν και πάλι να ζητηθεί από εσάς, μετά από την εκπνοή του χρόνου αυτού, να ανασταλεί για άλλη μια φορά η ίδια ανασταλείσα διάταξη για ένα ακόμη επιπλέον χρονικό διάστημα ανάλογα με τα πρόσωπα προς αποχώρηση από την ενεργό Υπηρεσία κ.ο.κ. μόνο και μόνο επειδή πρόκειται για "δικούς" σας. Είναι φωτογραφική διάταξη και αυτό φαίνεται καθαρά και από έναν άλλον λόγο. Από τις "παιδαριώδεις όσο και γελοίες δικαιολογίες" που προβάλλονται στην ίδια την Αιτιολογική Έκθεση που το συνοδεύει. Σύμφωνα λοιπόν με αυτές "...ούτε ο ν. 2304/1995 (σημείωση συντάκτη: ο ν. 2304 είναι ο ΚΔΣΕΔ) *μπορεί να εφαρμοστεί, ως αντίθετος στο Σύνταγμα, ούτε έχει εκδοθεί ακόμα ο εκτελεστικός νόμος που προβλέπει το Σύνταγμα και έτσι υπάρχει **ανάγκη προσωρινής ρύθμισης (!!!)*** (σ.σ. υπογράμμιση και σημεία στίξης από τον συντάκτη) της κατάστασης αυτής, έτσι ώστε να μην εφαρμοσθούν τα παραπάνω όρια ηλικίας σε όσους δικαστικούς λειτουργούς καταλαμβάνονται από αυτά...".

Για την ιστορία θα πρέπει να σημειώσουμε με νόημα, ότι η πολύπαθη διάταξη του άρθρου 63 του Κώδικα Δικαστικού Σώματος των Ενόπλων Δυνάμεων (ΚΔΣΕΔ) και πιο συγκεκριμένα η παρ.1, όπως είχε αντικατασταθεί με την παρ. 15 του άρθρου 5 του

N.2408/1996 και τροποποιηθεί με την παρ. 3 του άρθρου 23 του Ν.3036/2002 (Α' 171) και τις παρ. 4 και 5 του άρθρου 77 του Ν.3421/2005 (Α' 302), αντικαταστάθηκε, όπως ισχύει σήμερα με το άρθρο 111 του Ν.3978/2011 (ΦΕΚ Α' 137/16.6.2011), ενώ σήμερα επιπλέον αναστάλη με την εν λόγω φωτογραφική διάταξη του άρθρου 363 Ν.4700/2020 (ΦΕΚ Α' 127/29-6-2020).

Ερωτάσθε κ.κ. Υπουργοί:

1. Είναι αληθές ότι, αν δεν αναστελλόταν για ένα (1) έτος η εφαρμογή του άρθρου 63 του Κώδικα του Δικαστικού Σώματος Ενόπλων Δυνάμεων με την εν λόγω διάταξη, θα αποχωρούσαν την 30-6-2020 από την ενεργό υπηρεσία δύο δικαστές (όπως άλλωστε συμβαίνει μέχρι σήμερα εδώ και 25 χρόνια), ένας Αναθεωρητής Γ' που γεννήθηκε το 1958 και ένας Στρατιωτικός Δικαστής Α' που γεννήθηκε το 1960, λόγω συμπλήρωσης του ορίου ηλικίας τους, των 62 και 60 ετών, αντίστοιχα και θα προάγονταν άλλοι 7 ή 8 νεότεροι που ακολουθούν βάσει της επετηρίδας, στους επόμενους κατώτερους βαθμούς, επειδή θα υπήρχαν κενές θέσεις που θα δημιουργούνταν από την αποχώρηση των πιο πάνω;

2. Με δεδομένο ότι δεν υπήρξε και βέβαια δεν υπάρχει έτσι κι αλλιώς, ανάγκη προσωρινής και επείγουσας ρύθμισης μόνο του ορίου ηλικίας των 60 και 62 ετών για αποχώρηση από την Υπηρεσία των στρατιωτικών δικαστών, αφού ένα τέτοιο θέμα θα μπορούσε και θα έπρεπε να συμπεριληφθεί και να αντιμετωπισθεί με τον εκτελεστικό νόμο που προβλέπει και επιτάσσει το άρθρο 96 παρ. 5 του Συντάγματος για τα Στρατιωτικά Δικαστήρια, μεταξύ των προβλημάτων που διέπουν τη λειτουργία της στρατιωτικής δικαιοσύνης συνολικά, προς τι τέτοια βιασύνη, αν κάτι άλλο δεν κρύβεται πίσω από αυτήν την μεθόδευση, να ανασταλεί ανεπιτρέπτα και παρατόπως ρύθμιση θεμελιώδους διάταξης Κώδικα, η οποία, όπως είναι παγκοίνως γνωστό, παίρνει πλέον τον χαρακτηρισμό της «πολύπαθης» με τις συχνές κατά καιρούς και ανάλογες μεθοδευμένες αντικαταστάσεις και τροποποιήσεις της;

3. Είναι αληθές ότι τελικά από την αναστολή, για ένα (1) έτος, της εφαρμογής του άρθρου 63 του Κώδικα του Δικαστικού Σώματος Ενόπλων Δυνάμεων, αναφορικά με την υποχρεωτική αποχώρηση από την υπηρεσία στρατιωτικών δικαστών, λόγω συμπλήρωσης του ορίου ηλικίας και την ως εκ τούτου συνέχιση καταβολής εν ενεργεία αποδοχών (αντί σύνταξης) στους δύο μοναδικούς δικαιούχους που εμπίπτουν στη ρύθμιση του άρθρου 363 του Ν.4700/2020, προκαλείται επιβάρυνση σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού με εφάπαξ επιπλέον δαπάνη, το ύψος της οποίας εκτιμάται από τη σχετική επίσημη Ειδική Έκθεση που συνόδεψε το νόμο στη Βουλή, στο ποσό των 42.000 ευρώ περίπου για τα έτη 2020 και 2021;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Βασίλης Κεγκέρογλου

Νάντια Γιαννακοπούλου

Γιώργος Φραγγίδης